

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica in quinquagesima. Text[us] euang. Luc[e]. ca. xvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus. II

debeat pualere etiā in petris. Ad h̄ dico
q̄ p̄terit per as. i. dura corda q̄n̄ ip̄a desin
derāt p̄terit nō aliter d̄ cōi lege: q̄ de^o mo
uet boiem ad salutē cū libertate arbitrii.
Etiā eadē rōnel. e3 bonū sit fori^o malorū
spine suffocāt sp̄u. q̄ ista suffocatio nō ē
ex impōtētiā p̄bi s3 ex spinay maliciā. Qd̄
aut in sp̄itis cecidit hi sūt q̄ audierūt z a
solllicitudinibz z diuitijs z voluptatibz vi
te cūtes suffocant z nō afferūt fructū. Et
sic p̄tz q̄ d̄ns spinas appellauit solllicitudi
nes: s̄m̄ Chryf. z diuitias s̄m̄. Greg. qd̄ i
reliḡedū. est inq̄ntū solllicitudinē ingerūt.
In aia. D̄iz ar̄ est quō d̄ns spinas viui
tias interpretat^r est: cū ille pungat iste dele
cter. Et tñ spine sunt: q̄ cogitationū suay
pūctiōibz mētē lacerāt: z cū vsq̄ ad petm̄
p̄rabūt: quasi in ficto vulnere cruentant
Duo aut sunt q̄ diuitijs iūgit: solllicitudis
nes z voluptates: q̄ p̄ curā mētē oppmūt
z p̄ affluentia resoluit. Suffocāt ar̄ semē
q̄ impōtētiā cogitationibz guttur mētē
strāgulāt: z dū bonū desiderū intrare ad
cor: nō sinūt: q̄ si aditū vitalis stat^r yerāt.
Hec ille. Qd̄ aut in terrā bonā: hi sunt q̄
i corde bonoz optio p̄bā retinēt: nec sinūt
rage diaboli: vt hi q̄ sec^o viā z fructū affe
rūt: nec sinūt suffocare semē vt hi q̄ in spi
nis. (in patiētia) nec sūt incōstātes vt q̄ su
pra petrā. Et sic p̄tz vt d̄t Chryf. q̄ terra
bona p̄trano mō se habet ad viā z petrā
z sp̄ias. Greg. Terra q̄ bona fructū p̄ pa
tientiā reddit. q̄ nulla sūt bona q̄ agim^o
si nō equanimitē etiā p̄tranoz mala roles
remus. Fructū q̄ patiētiā reddūt. q̄ cū
humilē flagella suscipiūt: ad requiē sub
limiter suscipiunt. Hec ille. Et aut scien
dū q̄ sicut dicit b̄tus D̄art. semē qd̄ ce
cidit supra terrā bonā acruit fructū: aliud
centesimū: aliud sexagesimū: aliud tricesi
mū. Ad hui^o noticiā sciēdū est q̄ ista tri
plex fructū differētia tripl̄ p̄siderari p̄
Primo s̄m̄ q̄sdā q̄ntū ad tres stat^r fidelū
q̄ sunt: incipiētes: p̄ficiētes z p̄fecti. Inci
pientes p̄ferūt trigesimū. q̄ sufficit q̄ ba
beant fidē trinitatis cū impleriōe decalo
gī. P̄ficiētes aut sexagesimū: q̄ vltra p̄
dictā implēt sex m̄sēdie opa. i. necessario
ra: q̄ enumerant D̄art. xxv. Vel sub vno
iccludunt duo. i. cibare z potare. Perfecti

po centesimū q̄ numerus est p̄fectus: q̄
duplicē seruat p̄fectionē. i. veteris legis p̄
cepta z euangelica p̄silia. Secdo quantū
ad tres status saluandoz. i. iungatos: vid
etias z p̄gines: s̄m̄ Aug. de q̄ euange. vt
sez tricesimus ad iungatos p̄tineat: sexa
gesimus ad viduas: centesimus po ad p̄
gines. Tertio p̄t p̄siderari q̄ntū ad tri
plex victorie modū: vt dicit Aug. ibidēz
Quidā em̄ sic pugnat cum amore mūdi
vt nō vincant. Alij po sic illū supant: vt si
deus insurrexerint facile vincat. Alij po
sic vincunt vt se oīno nulla ex parte cōmo
ueant. Primi habēt fructū tricesimū. scil
et sexagesimū: tertij centesimū. Vide de
his sc̄m̄ Tho. iiij. dist. xlij. q. v. ar. ij. q. ij.
Est aut h̄ic vna q̄ntū: q̄ videt esse multū
ita p̄ficere semen inter spinas. Ad h̄ sic d̄t
Chryf. Incrēpādus esset agricola q̄ sup
sensibiles spinas z petrā z viā seminaret.
Nō em̄ possibile est petrā terram fieri: nec
viā nō esse viā: nec spinas nō esse spinas.
In rationalibz po secus est. Possibile est
em̄ petrā p̄verti in terrā pinguem z viāz
non p̄culcari z spinas dissipari. Hec ille.
Theo. po dicit. Seminans nō p̄ticit sed
men secus viam sed cecidit. Qui em̄ semi
nat docet rectū sermonē: sed p̄mo diuersū
mode cadit in auditiēs vt quidā eoz viā
dicant. Hec ille. Et intendit q̄ ex p̄te au
ditoz est q̄ semen nō cadat in terrā bonā
q̄ possunt esse bona terra si volunt. Quis
libet ergo debet se p̄parare si vult q̄ verū
ba dei faciant fructū in eo Amen.

Dñica in quinquagesima.

Text^o euang. Luc. ca. xvij

Stumpsit Iesus du
odecim discipulos su
os z ait ill. Ecce ascen
dim^o hierosolymā: et
cōsumabunt oīa q̄ scripta sunt
per p̄phetas d̄ filio hominis.
Tradetur em̄ gentibz z illude
tur: z flagellabit z conspuetur.
Et postq̄ flagellauerint occi
dēt eū: z tertia die resurget. Et

Dñica in Quinquagesima

ipsi nihil horū intellexerūt. Et erat v̄bus istō absconditū ab eis: et nō intelligebāt q̄ dicebant. Factū est autē cum appropinquaret hiericho: cecus q̄dā sedebat secus viā mendicans: et cum audiret turbā p̄tereuntem: interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autē ei q̄ Iesus nazarenus transiret. Et clamauit dicens. Iesu fili dauid miserere mei. Et q̄ p̄ibant increpabant eum vt taceret. Ipse v̄o multo magis clamabat: Fili dauid miserere mei. Stans autē Iesus iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset: interrogauit illum dicens. Quid vis tibi facias? At ille dixit: Dñe vt videā. Et Iesus dixit illi. Respice: fides tua te saluum fecit: et confestim vidit: et sequebatur illum magnificās deum. Et oīs plebs vt vidit dedit laudem deo.

Assumpsit Iesus

xij. discipulos suos secretoꝝ. Lu. xviij. In p̄nti euangelio tangunt tria puncta: que sūt

Prenunciatio **T**ransferatio **D**eratio.
Quantum ad p̄mū l̄raliter sciendum ē q̄ ch̄s moritur longe aū p̄dit discipulū passionis sue ignominia: et gl̄iam resurrectionis. Et h̄ p̄ multa. P̄mo fm̄ Theophylū Grec. et Chrys. vt exeretati p̄ expectationē: in die passionis eēt firmio: es i fide. Secōdo fm̄ Cyrillū vt scribet q̄ volūta rie patiebatur. Et hoc est q̄ dicitur Assumpsit Iesus. xij. discipulos suos. Assumpsit inquit. i. ad se sumpsit: q̄ vocauit eos et duxit seorsum a turba et ab alijs discipulū: vt secreto loqueret eis: fm̄ q̄ dicitur Barth. Et h̄ fm̄ Chrys. q̄ istō nō fuerat revelādū i firmioribus ne turbarent. Erat autē ibi Judas q̄ nōdū p̄cepit malū: vt dicitur Tho. sup̄ Mat. que fm̄ Bonrā ch̄s voluit interesse

vt audita p̄nūciatione passionis v̄l sic ab ea p̄curāda suo tpe cessaret. (Et ait illis. Ecce ascēdum hierosolymā) Quare sic dicitur hec ciuitas: vide dñica p̄ma aduēt. Erat autē in alto sita respectu toti terre p̄missionis: q̄ erat in mōtanis. Idē v̄ndiq̄ ad eā accedētes ascēdebāt: recedētes p̄o descēdebant: et p̄sumabant oīa q̄ sc̄pta sunt p̄ p̄phetas.) Fuerūt q̄dā heretici q̄ dixerūt ch̄m legi et p̄phetis docuisse tria. q̄d ch̄s p̄uēdens vt ait Beda: ostendit q̄ p̄ p̄phaz p̄sāgia sue passionis et posterioris gl̄ie sit eadez brata p̄fectio. Hec ille. Voluit autē ch̄s p̄sumari in hierlm̄ ciuitate sacerdotali et regali p̄pter mltā: fm̄ s. Tho. sup̄ Mat. P̄mo q̄ ipse tanq̄ v̄ sacerdos debebat in sacerdotali ciuitate offerre hostiaz deo p̄ salute generis hūani. Obtulit autē se ipsum sup̄ altare crucis. Secōdo q̄ p̄ suā passionē adq̄tuit sibi regnū. Et post resurrectionē dixit. Data est mihi oīs p̄as in celo et in terra. Hoc autē p̄grue factū est i regia ciuitate. Tertio pot̄ addi rō tacta in euāgelio natiuitatē in nocte: ad exēplū sequebatur. Voluit em̄ in v̄be vili p̄cipi: et in nobili p̄fundi: non q̄rens honore ex patria: neq̄ fugiens p̄fusione ex loci nobilitate accrescētē in q̄ p̄fundebat (de filio hominis). i. de ipso ch̄o. Quare autē sic se appelleret: dicunt q̄dā q̄ iō est q̄ v̄m̄ t̄m̄. i. p̄gnis fili est. sed meli⁹ dicit q̄ gr̄a hūilitatē fecit. q̄ etiaz alij vt ezechiel dicit sunt filij hoīs. Que autē sunt ista q̄ p̄phete p̄dixerūt: patz ex brō Mat. q̄ fuerunt tria. i. p̄ditio discipulū: quā p̄dixit dauid dicens. Qui edebat panes meos: magnificauit. i. magnā fecit sup̄ me supplantationē. Secōdo condemnatio ad morte a senioribus et scribis: q̄ p̄dicta sunt Sap. ij. vbi dicitur. Morte turpissima condemnem⁹ eū. Tertio q̄ traderet gentibus. i. gentilibus: puta Pilato et militr̄ eius. Et de hoc tertio etiam br̄s Luc. h̄ facit mentionē. vñ sequit (Tradet em̄ gentibus) Joā. xviij. Gens tua et pontifices tui tradiderūt te mihi (et illudet) P̄mo in p̄torio p̄ncipis sacerdotū: dicendo Propheeta nobis dicit. Lu. xxij. Secōdo in p̄torio Pilati p̄fidis. Mat. xxvij. Genus vero aū eius illudebant ei dicit. Tertio in p̄torio Herodis. Lu. xxij. Spreuit illum herodes cū

exercitū suo illūsit rē. Quarto in patibulo crucis. Luce. xxiij. Illudebant autē ei et milites accedentes: et acetū rē. (et flagella bis) pmo colaphis in facie. Matt. xvj. et scdo arundine in capite. Mat. xxvij. et tertio flagellis in toto corpore. Joan. xix. qm. s. erat cruci affigēd. Imo cōter tenet q̄ etiā am an̄iā fuerat alis flagellat. Dicunt em̄ qdā ch̄m fuisse pmo flagellatum tota nocte i domo Caiphe. et scdo mane a Pilato ad placandum iudeos qm̄ dixit: Em̄ dātū illū dimittā. et tertio itez a pilato qm̄ p̄p̄s n̄m p̄tentus de ch̄i flagellatiōe et coronatione et irrisione publica coram eodē p̄p̄o: petiuit eum crucifigi. qz data snia de cruce et morte itez est flagellat. eo q̄ sanctū est: a romanis hominē affigendū cruci p̄us flagellis esse cedendū. De scda tñ flagellatione sola exp̄sse legit: et hoc Joā. xx. l3. Mat. xxv. in uar. de tertia: dices q̄ Pilat. dñm flagellatū tradidit crucifigendū: sed forte recapitulando loquit (et con/ spue) pmo a iudeis i atrio p̄ntific. Mat. xxvij. scdo a gentibz in atrio p̄ntific ibidez (Et postq̄ flagellauerint occident eum.) Et in his tangit tria q̄ maxime hoies appetunt. s. honore: q̄tem et vitam: q̄b̄ ch̄i stus fuit puar. qz fuit illusus et flagellat. et occisus. Hec autē omnia p̄phete p̄dixerant. Ezech. Hec Esa. p̄dixerat dicens. Obtuli scapulas meas ad p̄bera: genas meas ad alapas: et faciem meā non auer/ ti a sputoz dedecore. Sed et crucis patibulum p̄dixit p̄pheta ybi ait. Tradidit i mortem animā suā: et cū sceleratis pepurat. Hec ille (Et tertia die resurget iuxta illd qd̄ dauid p̄dixerat dices. Non dereliques animā meā in inferno. Quō autē tertia die resurrexerit: et q̄re: vide feria q̄rta post pu mā dñicā Quadra. (Et ipi nihil hoz intellexerūt) et h̄ fm̄ Cirillū: qz nesciebāt ex/ q̄site sc̄pturas q̄sqz post resurrectionē suā aperuit illis sensum vt intelligerent illas. Beda at tres alias rōnes assignat dices: Quia em̄ discipuli maxie ei? vitam diligebant: eius mortē audire non poterāt. Et qz non solū hoiem innocentē: sed et deū verū sciebant: hunc nullaten? mori posse putabant. Et qz p̄ p̄bolas eum sepe audire p̄sueuerant: q̄tens aliqd̄ de sua passiōe di

cebat: ad aliud allegorice referendū esse credebant. Un̄ sequit (Erat autē verbum istud absconditū ab eis et non intelligebāt q̄ dicebant) Iudei s̄o qz in ei? mortē con/ spirauerant: qm̄ de sua passione loq̄bat dicens in Joāne. Oportet exaltari filiū ho/ minis: intelligebāt. Un̄ dixerūt. Nos autē diuimus ex lege qz ch̄is manet in eternū. Hec ille.

Doraliter sciendū est q̄ Judas ch̄m p̄didit salutando/ amplexado/ osculado/ et secum comedendo. Vultū autē in ista q̄ dragesima salurabāt ch̄m oionem dñicā dicendo: et amplectent b̄rachijs timoris et amoris constringendo. et osculabunt: p̄tatem in p̄fessione dicēdo: et ch̄o p̄ miser cordiā occurrente. Ps. Misericordia et p̄itas osculate sunt. et comedent cū illo cōicādo. et tñ p̄dent eum qdā statim post pascha ad vomitū reuertēdo. Quari autē: simoniaci: et ysurarij tanq̄ iudas tradēt: qz illū tradidit iudeis ex auaricia. Sed inuidi et maligni: velut iudei Pilato ex inuidia. Pusillanimes autē plus celare. i. hoiem q̄ deū timentes: sicut Pilat. illū tradidit crucifigēdū ex timore. Item sciendū est moralit̄ q̄ ch̄is vendit a simoniac tanq̄ a iuda q̄ etiam sunt petiores aliq̄. qz ip̄e pecuniam restituit aliq̄: sed mlti istoz nunq̄: quoz figura fuit lep̄ra Sietzi nunq̄ satianda. iij. Reg. ca. v. Illudis autē ab hypocritis de q̄b̄ dr. ij. Pet. ij. In nouissimis dieb̄ venient illusores rē. Flagellat s̄o a tyrānis Ps. Circūdederunt me canes multi. Et spuit etiam a blasphemis Job. xxx. Faciē meā conspuere nō verent. Decidit autē ab apostat. Heb. vj. Rursum crucifigentes sibi metip̄s filiū dei. Item sciendū est q̄ ch̄us q̄rtuoz vicibz fuit illusus. Primo in domo Caiphe cū velamine captū. Scdo in domo Herodis cū veste alba. Tertio i domo Pilati cū purpura. Quarto a iudeis in cruce: q̄ ei? p̄ba puerentes dicebant. Glab q̄ destruit tēpluz dei rē. Primo mō illudit sacerdos serulens p̄ p̄alibz: q̄ndo assumit amictū qui significat spem celestium. Scdo imund? sacerdos induens albā q̄ mūdiciā significat. Tertio multuol? induens casulā: q̄ significat latitudiez charitatis. Quarto cōtemnens verba dei cum

Dominica in Quinquagesima

assumit stolā: q̄ gladiū. i. verbū dei signifi-
cat. Item sciendū q̄ quattuor vicib; fuit
ch̄s p̄cussus. Primo in capite p̄ arūdinē.
Sec̄do in facie p̄ alapas. Tertio in collo p̄
colaphos. Quarto in toto corp̄e p̄ flagellā-
la. Per caput ch̄i significant̄ plati. p̄ faci-
em p̄templatiū: q̄ sunt pulchrior eccl̄ie p̄e:
p̄ collū p̄dicatores. p̄ corp̄ acciui. Qui ḡ
istos iniuste p̄turbat: ch̄m i illis mēbris
p̄cutiūr z flagellāt. Itē sciendū q̄ ch̄i cō-
spūitio que fuit magna v̄lūpensio: fm̄ glo.
significat p̄umelias iustis illatas in d̄oz
p̄ntia p̄ turpia et inhoſta verba: q̄ sunt
immodi oris sp̄ura. Occisores aut̄ ch̄i s̄t
q̄ pauperes spoliāt. Eccl̄. xxxiij. Qui au-
ferit in sudore panē: quasi q̄ occidit. p̄ximū
sūū. Item q̄ paup̄ib; nō tribuunt in extre-
mis necessitatib;. Amb. Pasce fame mo-
rientē. si nō paup̄i occidisti. Hec ille.
Quantū ad sc̄dm̄ litteraliter sciendū
est q̄ in via ch̄s fecit miraculū qd̄ in p̄sen-
ti euāgelio narrat. Primo fm̄ Grego. ad
solidādā discipuloz fidē. Sec̄do fm̄ Theo.
ne incessus d̄ni inutilis esset in via: h̄ do-
cumentū discipulis suis dāns vt̄ in oib; si-
mus p̄ficiat: z nihil sit in nobis ociosum.
Hec ille. Sequit̄ ergo (Factū est aut̄ eum
appropinq̄ret hiericho). Est aut̄ hiericho
civitas p̄ Josue eversa p̄us: cū ad clango-
rē tubaz z vociferatōem ppl̄i dei muri ei-
corruerūt: vt̄ p̄t̄ Josue ca. vij. z post reedi-
ficata p̄ Abiel: vt̄ pat̄. iij. Reg. xvj. (cel-
cus qdā sedebat iuxta viā medicās) Hic
est duplex q̄stio. Prima: qz dicit̄: cū app̄o-
pinquaret hiericho. Nā br̄s Bar. dicit
hoc miraculū factum in exitu de hiericho
Sec̄da: qz h̄ d̄i fuisse vnus cecus: ubi p̄o q̄
fuerūt duo. Ad has q̄stioes dupl̄t̄ r̄ndet
Aug. de p̄sen. euang. Ad p̄mā em̄ d̄i. It̄ p̄-
mo: q̄ ch̄s dicit̄ est a br̄o Lu. hic a p̄o-
pinquare hiericho: nō ingrediēdo sed egre-
diēdo: iste modus loq̄ndi sit inusitatus
Ad sc̄dam dicit̄ q̄ vnus eoz fuit famosior
z importunior. vñ z br̄s Bar. ponit no-
men eius z p̄ns eius dices: Bartimeus
filius Timei. z hūc solū nomiat Luc. Sz
sc̄do modo idē soluit vtrāq̄ q̄stionē: z cō-
sentit m̄gr̄ h̄sto. dicens: q̄ in ingressu sa-
nauit vnū. in egressu p̄o duos: inter quos
vnus erat famosior: quē beatus Marcus

sanatū dicit̄: de alio tacēs. Sed mihi ma-
gis placet p̄ma expositio. Nā eedē in
terrogatōes z r̄siones z increpatōes fa-
cte sunt circa eū quem fm̄ Marcū sana-
uit in exitu ciuitatis: z circa eū de q̄ loquit̄
tur Lu. Ideo vnus z idē videt̄ fuisse quē
br̄s Lucas anticipatiue loq̄ns dicit̄ sa-
natū: z post narrat qd̄ p̄o erat factū. s. d̄nz
pambulasse hiericho (Et cū audiret tur-
bam p̄tereunte) Cum ch̄o em̄ egrediente
de hiericho fuit multa turba: vt̄ Bar. re-
stat. Primo qz iam christus erat famosis-
simus in doctrina z miraculis. Sec̄do qz
ascendebat ad festū pasce in hierusalē: ad
qd̄ illo tpe om̄is ppl̄us israel ascendebat.
Tertio: qz vt̄ dicit̄ m̄gr̄ h̄st. pauci nō au-
debāt ingredi desertū medium iter hieri-
cho z hierusalē: id̄ multi sociariūt se ch̄o.
(Interrogabat qd̄ hoc eēt) z fm̄ Ch̄yff.
respōderūt ei oculati fm̄ q̄ credebāt: id̄o
sequit̄ (dixerūt aut̄ q̄ ei Jeds nazareus
transiret. Et clamauit) ex magno deside-
rio sanitatis (dicens. Jezu fili David mi-
serere mei) Iste cecus in p̄bis istis p̄dic-
te habere magnā fidē ad ch̄m: z eū cre-
dere deū. z hoc qz de eo forte septus audī-
erat z de miraculis eius. Sed vnde noue-
rat iste cecus Jezu esse filiū David. Re-
spondet Cyril. In iudaismo nutritus nō
ignorauit q̄ de progenie David deus fm̄
carnē nasceret. z id̄o eivt̄ deo loq̄ns dicit̄:
miserere mei. Hec ille. Seruos enim dei
oramus vt̄. p̄ nobis orent: deū p̄o vt̄ nō
bis misereat. Vel dicere possum? q̄ ap̄d
iudeos: Messias expectatus: qz expecta-
batur de semine David: id̄o p̄ excellenti-
am dicebāt filius David. Et fm̄ h̄ dice-
re Jezu filiu David: est dicere eum esse
ch̄m. Et hoc innuitur Bar. xij. vbi dicit̄
tur. Et stupebāt omnes turbe z dicebāt.
Nunq̄d hic est filius David. Et ad hunc
sensum turbe dicebant: Osanna filio Da-
uid Bar. xij. Qd̄ p̄o dicit̄: miserere mei
posset qd̄em dici q̄ tali vtr̄ modo loquē-
di doctus a sp̄s̄sancto. sed tamen etiā dici
posset q̄ rudes eo maxime tempore etiā
sanctos sub tali verboz forma aliquando
inuocabant. Vnder Job. xij. dicit̄: Mis-
seremini mei miseremini mei salte vos am-
ci mei (Et qui p̄iebant) christum (inrepa-

Tractatus. II

bantrum vt taceret) Chis em̄ tūc in via
cū non esset deiciōsus: aut docebat turbā q̄
eum seq̄ebat vt eū audiret: aut certe cogita
bundus ⁊ septatū incedebat. Et ideo
q̄ cecus vtroq̄ modo videbat ch̄m ipe
dixit: increpabat eū turbe. (Ille p̄o multo
magis clamabat: Fili David misere mei)
Timebat em̄ ne voces increpantiū impe
dirēt vocē suā ne corporalit̄ audiret a ch̄o:
idō vocē eleuauit multo magis clamādo

Allegorice Hiericho interpretat luna: q̄
est h̄dd̄ variabile. ⁊ significat n̄ram mor
talitatē s̄m H̄ego. Ideo ch̄s venit hie/
richo: q̄m suscepit carnē: ⁊ tūc cec⁹ illūina
tus est. Quis p̄o sit iste cec⁹ exp̄mit Am
brosio. dicens. In hoc ceco typus ppli gētilis
est. qui sacro dñico recepit amissi luminis
claritatē. Nihil aut̄ interest vtz in vno ce
co medicinā: an duob⁹ recipiat: q̄m ex ch̄a
⁊ iaphet Noe filijs origine p̄cēs: in duo
bus cecis duos generis sui p̄tendebat au
ctores. Hec ille. Et nota q̄ ex tertio filio
Noe. s̄ Sem descendit Abraā: vt p̄z Lu.
ij. ⁊ seq̄nter p̄ls iudae⁹. Vel p̄ istū ce
cū significat genus hūanū qd̄ in duos po
pulos diuidit. s̄ gentile ⁊ iudaicū. Sic. Le
cus est genus humanū: qd̄ in parēte s̄mo
a paradisi gaudijs expulsū: claritatē sup̄
nē lucis ignorās dānationis sue tenebras
patit. Hiericho autē interpretat luna: que
dū mensuris mōmētis decreuit: defectū
nōstre mortalitatis des̄nat. Dū s̄git cō
ditōr noster appropinq̄ hiericho: cec⁹ ad
lumen redit. qz dum diuinitas defectum
nōstre carnis suscepit: humanū genus lū
men qd̄ amiserat recepit. Hec ille.

Anagogice cecus sedēs extra hiericho
est p̄ls sanctor⁹ patrū iam exutus carne
mortalitatis: q̄ stat secus seu extra viam
ascēdēdi in hierlm̄ celestē. qz stabat in lim
bo sub terra deorsuz: ⁊ tū credebatur i ch̄m
q̄ est via. ⁊ mendicabat: qz cōtinue orabat
deū p̄ sua liberatōe. Sed trāseūte dño. s̄
dum dñs pegrinaret in carne: multo ma
gis clamabat: p̄ intensiōnē vel extensiōnē
sui desiderij. Et in ip̄o egressū ch̄m ab hie
richo. i. in monte q̄ reliq̄t mortalitatē: ⁊ p̄
diuinitatē stetit: recepit p̄mo lumē corpo
rale q̄ntū fuit ex p̄te ch̄i. qz ch̄s carere
illū tenebrōsuz cū luce corpali intravit: vt

patet ex sc̄to Tho. in. ij. sen. Sc̄do lumē
sp̄uale. qz pacta passiōe apta est ianua cep
li: ⁊ oēs fuerūt in paradiso p̄ beatificā viā
signē: Quis nō fuerit statim in celo p̄ lo
catē ascēsiōnē. Omnia ista patet ex s̄. Tho.
in diuersis locis.

Moraliter ille cecus significat pctōres
suatū lumine fidei v̄l gr̄e dei. De hoc sic
ait H̄ego. Qui eterne lucis claritatē nē
scit: cec⁹ est. Si autē iā in redēptōrē credit
dit q̄ dixit: ego sum via. ⁊ vt lumē p̄tatis
recipiat postulat: iuxta viā sedet ⁊ mendic
cat. Illi autē q̄ Iesum venientē p̄cedūt de
signat carnaliū desiderioz turbas tumult
tusq̄ vicioz. q̄ pusq̄ Iesus ad cor nostz
puentat: cogitatioē nostrā dissipant: ⁊ in
ip̄a nos nostrā oziōne p̄turbant. Ipse p̄o
magis clamabat. qz q̄nto grauior: tumult
tu cogitatioē p̄mumur: tanto oziōni insi
stere ardentius debemus. Hec ille.

Quantū ad tertiu litteralr̄ sciendū est
qz ch̄s ostēdit se hoc loco ad miserā p̄s
nas fuisse p̄tū ⁊ misericordē. qz audit⁹ vo
cib⁹ cecit̄ intermissa via ⁊ p̄dicatōe vel cō
templatōe: animū p̄t̄it ad ei⁹ p̄solatiōnē
Dicit s̄ Stans aut̄ Zelus) Stare aliq̄
oppōnit ei qd̄ est sedere: vt pp̄ue dicat sta
re q̄ est recē sup̄ pedes suos. Aliq̄no op
ponit ei qd̄ est moueri. ⁊ vtroq̄ mō stetit
ch̄s: ne cecus h̄er cām currendi post se.
Et in hoc innuit quō se debeāt h̄e p̄ncip
pes ⁊ plati qm̄ audiūt paupes querulātes
miserādiā vel iusticiā. (iussit illū adduci
ad se) Nō. s̄n potuisset h̄e aditū ad ch̄m
rōne turbe: nisi ch̄s dedisset viā. Si autē
iste est de q̄ loquit H̄ar⁹ vt est rōnabile
dixerūt ei comites ch̄i. Aniedor̄ esto: sur
ge: vocat te. Qui p̄iecto vestimēto in quo
sez medicabat: exiliēs venit ad eū: vt testa
tur H̄ar⁹. in q̄ apparuit magn⁹ saluz ar
dor: qz venit ad ch̄m cursim cū esset cec⁹
Exilire em̄ est extra salire vel saltare (Et
cū appropinq̄r: ⁊ cec⁹ saluatori (inrogauit
illū) saluator: (Quid tibi vis faciā?) q̄m di
ceret. Vis elemosinā: l̄ salutē: Liril. Dil
pensatiue interrogat: nō q̄m ignorās: s̄ vt
scirent astantes qz nō pererat pecuniā sed
diuinā effica. tā. Vel qz calūniatores veri
tatis iudei possent dicere: vt in ceco nato:
nō est hic sed filius ei⁹: voluit vt cec⁹ p̄s

Feria. III. in capite ieiunii

ostēderet defectū nature: et tūc cognoscat
grē malestatē. Hec ille. Vel interrogat vt
eū magis accēdatz suspēdatz ad desiderū
sanitatz: et psequēter gratiā habeat chri bñ
ficiū. Et ille dicit. dñe vryidea. Tūc dñs
volēs se deū oñdere: curare eū voluit ipa
tūe et ppiā autoritate. Un sequit. (Et oñ
xit illi. Jhesus Respice) Sciēdū tñ q licz
chris oia posset: tñ ex pgritate reqrebat
aliq dispositio in recipientibz eius bñficia
Jo sequit. (fides tua te saluū fecit) disposi
tūe. s. et cōgruetē. Fides em est sic vas q
ex fonte diuinitatis haurim? grām et bñfi
cia. idō qnto fuerit maior tāto magz hau
rit. Cirill. Diffundit grā quā suscipit si
des: et sicut ex aliq fonte bi qdez puis va
sis modicū aque hauriū: bi pō maioribz
multū: fonte nō distinguēte mēsuras. et si
cut fm fenestras q apūnt magis vel mi
nus splēdor solis infundit: ita fm capaci
tatē intentōis haurit grā. Hec ille. (Et cō
festim vidit) scz clar? q vñqz videre potu
isset p naturā. Sicut em ars nō p̄ equari
nature i opando: ita neqz natura dō. Un
nunqz fuit vltus ita clar? sic ille quē de
dit fm Ebryf. et scim Eho. (Et seqbat il
lū magnificās deū) Ex q pz fm Cirillū q
san? erat in corpe et in spū. Sz hic mouet
Ebry. q̄stionē. Quare p̄mittit eecū seq̄ scim
aut demontacū liberatūz seq̄ volentē: vtz
Luc. viij. Et ad h̄ ipē Ebryf. dē. Neuz
irronabile puto. Demontacū ei mittit p̄
conē vt ex sua p̄sistentia bñfactorē p̄dicet.
Erat em excellēs miraculū: vtriosuz: vide
re sane mēz effectū. Lecū pō p̄mittit seq̄
qz hierosolimā ascēdebat: p̄ crucē p̄fectu
rus altū mysteriū: vt recētē bñtel miracu
li mētionē nō existimaret eū ifirmitate po
tius q̄ misericōia pati. Hec ille. (Et omnis
plebs vt vidit) miraculū tāglisuz (dedit
laudē deo) magnificādo deū et chrim ei?

Allegorice et anagogice p̄tz ex dictis
Doxaliter pō significat qd Greg. exp̄
mit dicēs. Eū adhuc turbas phāstmarū
in ozone patimur: Jhesum aliq̄tenus trās
euntē sentim. Eū pō oioni vehemēter
insistimus: de? in corde figit: et lux amissa
reparat. Hec ille.

Feria q̄rta in capite ieiunii.

Textus euāgē. Mat. vi.

C Om ieiunatis nolite
fieri sic hypocrite tri
stes. Exterminat em
facies suas: vt pareat
hominibz ieiunantes. Amen di
co vobis: q̄ receperūt mercedē
suā. Tu autē cū ieiunas vnge ca
put tuū: et faciē tuā laua: ne vi
dearis hoibz ieiunās. sp̄i tuo
q̄ est in abscondito. Et pater tu
q̄ videt in abscondito reddet tibi
Nolite thesaurizare vobis thes
sauros in terra: vbi erugo et ti
nea demolit: et vbi fures effodi
unt et furant. thesaurizate autē
vobis thesauros in selo. vbi ne
qz erugo neqz tinea demolit: et
vbi fures nō effodiūt nec furan
tur. Vbi ei est thesaurus tuus
ibi est et cor tuū.

Am ieiunatis rē.

C Mat. vi. Sciēdū est an
q̄ ad euāgeliū descēdam? q̄
quis solēntas. xl. in sequēti
dñica inch oet: tñ ecclia addidit q̄rtuor di
es p̄cedētes. Et p̄ rō l̄ralis est vt q̄drage
naribus nūer? impleat fm aliq̄s. qz a seqn
ti dñica vsqz ad pasca sūt solū. xxxvj. dies
ieiunabiles: sz additis q̄rtuor resultat nu
merus q̄dragenari?: quē chris suo ieiunio
p̄secrauit. Sūt et due rōes mystice q̄re i
q̄rta feria ichoef. Prima: qz passio chri ea
die fuit p̄tractata et cū deliberatōe firma
ta: q̄uis etiā ista possit eē l̄ralis. Sc̄da in
signū q̄ tps ieiunij marie q̄dragesimalē: et
tps p̄fecte claritatis: illuminās intellectu
q̄ ad naturale lumen et q̄ ad sup̄naturale.
Quarta em feria fact? est sol et alta lumi
ria: cū an̄ mōm illuminasset qdā nubecu
la debilitē quā fecerat deus cū dixit. Fi
at lux. Tertia: qz est dies mercurij vulga
riter dicta. Mercuri? autē fm astrologos
est planeta regnās i p̄gine: et q̄ dñat aq. et
q̄ sp̄ simul fert cū sole et pest facūdie. vt ar